

[Lykketoft]

jeg har fornemmet det beskæmmende svar. Svaret er: det vil det radikale venstre afvente. Hvis det er forkert opfattet, vil jeg selvfølgelig meget gerne rettes. Svaret er, at der kommer ikke nogen skattereform til realitetsbehandling fra regeringens side heller i denne folketingsssamling, hvis det står til regeringen – og det gør det åbenbart.

Dertil er så at føje, at de tanker, regeringen har på området, er usammenhængende, og de er asociale i deres fordelingspolitiske konsekvens. Der mangler milliarder. Der mangler mange milliarder. Der mangler 10 fra de rigeste, de mest velhavende i den danske befolkning, fordi man helt vil afskaffe progressionen uden at sætte noget andet i stedet, og resultatet af, at regeringens tanker gennemføres til punkt og prikke, vil være en barsk og lodret urimelig skævdeling af indkomsterne i det danske samfund. Der er efter min opfattelse intet, der klarere illustrerer forskellen på socialdemokratisk og konservativ ideologi end de holdninger, der på den ene side er udtrykt i det socialdemokratiske reformforslag, som er til debat i dag, og på den anden side i de holdninger, som skatteministeren har luftet i kommissoriet for sin egen skattereform og i offentlige udtalelser til anden side. Der bliver ikke nogen stor skattereform på grundlag af regeringens tanker, ikke med socialdemokratiets medvirken og – forstår jeg på hr. Bernhard Baunsgaards udtalelser – heller ikke med det radikale venstrés medvirken – heldigvis. Men stadig væk: betyder det, at vi bare skal vente og vente og vente?

Der er rejst adskillige af de mere eller mindre velkendte indvendinger mod det socialdemokratiske forslag i de borgerlige ordføreres indlæg her i dag. Jeg skal bare rette enkelte af misforståelserne og fejlfortolkningerne ved at sige: konsekvensen af det forslag, der ligger her, er, at 800.000 danskere får en lavere skat af den sidst tjente krone. Det er rigtigt, at der er et sted imellem 200.000 og 300.000, der får en højere skat, fordi de fra en marginalskatteprocent, der måske typisk er på 61, kommer op på en, der er på 73, men der er langt, langt flere, der får en lavere marginalskat, og vi får ved den opdeling, vi foreslår af arbejds- og kapitalindkomst, og den nærmere udformning af tillægsskatten, som har været diskuteret, imødekommet de krav til et mere rationelt skat-

tesystem, til imødegåelse af forvriddinger, skattetænkning, skattearbitrage, eller hvad det nu hedder med finere ord, som Thorkil Kristensen-udvalget meget nøje beskrev for os i sin betænkning forrige forår. Den konstruktion, som skatteministeren kritiserer, med opdelingen i arbejds- og kapitalindkomst, med opdelingen af de selvstændiges indkomst efter en skabelon, er jo ikke tanker, der alene er vokset ud af nogle socialdemokraters hoved. Det er faktisk resultatet også af de overvejelser, der fandt sted i Thorkil Kristensen-udvalget.

Så vil jeg gøre en enkelt bemærkning om et punkt, der ikke har været så meget omtalt i dag, men som jo er nyt, i hvert fald i den konkrete formulering i dette beslutningsforslag, nemlig forslaget om at forhøje selskabsskatten. Jeg vil godt sige, at for os er spørgsmålet om en forhøjelse af selskabsskatten ikke først og fremmest – men selvfølgelig også – et spørgsmål om at forbedre statens finanser; det er i forhold til skattereformdiskussionen nok så afgørende, at vi med en forhøjelse af selskabsskatten får lavet en harmonisering af beskatningen af forskellige former for indkomst ved erhvervsmæssig aktivitet, uanset hvilken organisationsform man har valgt at udføre sin aktivitet i, og det opnår vi ved på den ene side at lægge op til en selskabsskat på 50 pct., på den anden side ved at foreslå, at noget af det, der i dag er skattefrit i private fonde og i andelsselskaber, kommer ind under denne selskabsskat, og for det tredje ved at foreslå, at det skal være muligt for de personlige virksomheder, der ikke kan anvende selskabsformen, gennem en frivillig virksomhedsskat også at komme ind under 50 pct.s beskatning.

Også denne del af sagen er ligesom opdelingen i arbejds- og kapitalindkomst ved udformningen af den almindelige personbeskatning et forsøg på at gennemføre en rationel harmonisering af beskatningen af forskellige erhvervsformer, forskellige selskabsformer, og jeg tror, det er meget vigtigt, hvis vi mere grundlæggende skal det til livs, som ligger bag f.eks. leasingarrangementer og andre former for skattetænkning, at vi gør os dette perspektiv klart. For der er jo i den skattemæssige diskussion en række ligevægtige perspektiver. Der er en forenkling af reglerne, så de bliver mere overskuelige for borgerne, noget, som vi i hvert fald, når det gælder